

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/478/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213223988
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2213223988.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a členov senátu: JUDr. Andrea Dudášová a Mgr. Jozef Mačej, v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporcovi: Z. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX, F. Y., o zaplatenie 1.360,64 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 30. januára 2014, č.k. 8C/311/2013-54 v jeho zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd čiastočne vyhovel žalobe a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 430,88 Eur spolu s úrokom z omeškania 4,775% ročne

zo sumy 85,04 Eur od 24.08.2010 do 29.09.2010,

zo sumy 85,04 Eur od 24.09.2010 do 07.10.2010,

zo sumy 85,04 Eur od 24.10.2010 do 09.11.2010,

zo sumy 85,04 Eur od 24.11.2010 do 08.12.2010,

zo sumy 85,04 Eur od 24.12.2010 do 09.01.2011,

zo sumy 85,04 Eur od 24.01.2011 do 03.02.2011,

zo sumy 85,04 Eur od 24.02.2011 do 08.03.2011,

zo sumy 85,04 Eur od 24.06.2011 do 28.07.2011,

zo sumy 85,04 Eur od 24.07.2011 do zaplatenia,

zo sumy 85,04 Eur od 24.08.2011 do zaplatenia,

zo sumy 85,04 Eur od 24.09.2011 do zaplatenia,

zo sumy 85,04 Eur od 24.10.2011 do zaplatenia a

zo sumy 90,72 Eur od 27.10.2011 do zaplata,nia,

to všetko v mesačných splátkach po 30,- Eur, ktoré sú splatné vždy do 28. dňa toho ktorého mesiaca vopred, k rukám navrhovateľa, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročno,šť celého plnenia. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne citáciou ust. § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy účastníkov (09.07.2010), § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1 až 3, § 52 ods. 4, § 517 ods. 1 a 2, § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 10c, § 3 ods. 1 Nar. vlády SR č. 87/1995, § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka a vecne argumentoval tým, že vyhodnotením obsahu zmluvy a obsahu zmluvných (všeobecných) dojednaní, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ ako veriteľ požičal odporcovi finančné prostriedky, ktorý sa zaviazal tieto vrátiť v splátkach, dospel k záveru medzi účastníkmi ide o zmluvu spotrebiteľskú. Okrem toho ide o vzťah veriteľa - dodávateľa a občana - spotrebiteľa, vyvodil záver, že ide o vzťah podliehajúci režimu nielen zákonnej úprave podľa ust. Obč. zák., ale tiež zákonnej úprave zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Z obsahu zmluvy aj jej zmluvných dojednaní (všeobecných) vyplýva, že text zmluvy bol vopred pripravený navrhovateľom ako dodávateľom. On určil, čo všetko v zmluve bude uvedené, v akom znení, najmä čo sa týka všeobecných podmienok - v jeho prípade zmluvných dojednaní. Zmluvné dojednania ako všeobecné podmienky sú vypracované pre vopred bližšie neurčeného dlžníka - spotrebiteľa. Spotrebiteľ, teda ani odporca sa na ich prípravu nepodieľali a ani by nemohli docieľiť nejakú zásadnejšiu zmenu vopred pripravených podmienok. Okrem toho navrhovateľ nepreukázal, že všeobecné podmienky zmluvy boli odporcom individuálne vyjednané. Navyiac to, že podmienky vypracoval samotný navrhovateľ vyplýva aj zo znenia čl. 2 bod. 2.1 prvá veta zmluvných dojednaní, kde sa uvádza, že zmluva sa uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa. Takže zmluvné dojednania (aj všeobecné podmienky zmluvy) je nutné nepovažovať za individuálne dojednané ako to vyplýva z ust. § 53 ods. 2 a ods. 3 Obč. zák. Pri skúmaní náležitostí dospel súd k záveru, že úver je podľa ust. § 11 ods. 2 písm. a) zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bezúročný a bez poplatkov, lebo v zmluve absentujú náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. a), f), g), a k) zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

Zo žiadosti ani z oznámenia nevyplýva, či bola vlastne uzavretá zmluva o úvere, alebo zmluva o revolvingovom úvere. Navrhovateľ v návrhu uvádza, že bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere. Žiadosť je označená ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere. V samotnej žiadosti v časti 5 sa uvádza - dlžník žiada o poskytnutie úveru, pričom je použitý výraz - poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) a neskôr zasa sa uvádza revolving. Obdobne je tomu aj v časti 6. Navyiac táto časť ako to z obsahu žiadosti/zmluvy vyplýva, sa nevyplní v čase podpísania zmluvy spotrebiteľom (v danom prípade odporca zmluvu podpísal 07.07.2010 ako to zo zmluvy vyplýva). Údaje v tejto časti sa dopĺňajú až po tom, čo veriteľ posúdi predložené listiny a vypracuje oznámenie o schválení úveru. Skôr ich vlastne vyplniť nie je možné, lebo veriteľ, ako to sám navrhovateľ uvádza vo svojom vyjadrení, musí najprv posúdiť žiadosť a listiny k nej pripojené. Navyiac to vyplýva aj z dátumu vystavenia oznámenia a tiež z dátumu podpisu na zmluve zo strany navrhovateľa ako veriteľa, v ktorých je všade uvedený dátum 09.07.2010. Takýto záver vyplýva aj zo samotného znenia zmluvných dojednaní (čl. 1 bod 1.2. a tiež čl. 7 a čl. 2 bod. 2.2.), ktoré obsahujú dojednania o tom, že veriteľ je povinný oznámiť výšku schváleného úveru a o vopred udelenom súhlase dlžníka vykonať jednostranné zníženie zo strany veriteľa a tiež v konečnom dôsledku aj z výšky schválenej, ktoré sú uvedené v časti 6 zmluvy a tieto sú totožné s údajmi v oznámení, pričom je dôležité uviesť, že veriteľ - navrhovateľ spolu s oznámením o schválenej výške úveru má vrátiť odporcovi ako dlžníkovi jedno vyhotovenie zmluvy ako zo zmluvných dojednaní vyplýva. V časti bod 5 žiadosti/zmluvy a bodu 6 žiadosti/zmluvy sú rozdielne údaje o RPMN za úver (v časti 5 - 70,02% a v časti 6 - 66,03%), predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu (v časti 5 - 57,49% a v časti 6 - 49,00%). V oznámení (č.l. 10) má zasa uvedené, že RPMN je 66,03%, schválená výška revolvingu 988,59 Eur. Skutočnú výšku potrebných údajov, potrebných aj preto, aby bol úver s úrokmi a poplatkami, ale aj schváleného úveru a revolvingu sa odporca mal možnosť dozvedieť až po tom, čo bola jeho žiadosť/zmluva zaslaná od navrhovateľa späť v jednom vyhotovení spolu s oznámením o schválenej výške úveru, ale bez splátkového kalendára. Ten predložený v konaní nebol. V čase podpisu zmluvy tak odporca ako spotrebiteľ nemal reálnu možnosť zistiť presnú výšku úveru,

ktorý by mu mal byť v budúcnosti poskytnutý. Nemal možnosť pred podpisom zmluvy sa ani oboznámiť s obsahom splátkového kalendára, ktorý v konaní navrhovateľ ani nepredložil.

Zmluva neobsahuje náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2, písm. f/ zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, lebo neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru. V zmluve síce je síce uvedená doba trvania zmluvy, ale nie je uvedený termín konečnej splatnosti, pričom toto zákonné ustanovenie vyžaduje okrem doby trvania zmluvy aj termín konečnej splatnosti, teda dve náležitosti a tu je len jedna. Neobstojí tvrdenie navrhovateľa, že tento údaj zmluva obsahuje v zmluve a v splátkovom kalendári aj v oznámení a je to uvedené aj v časti 4 bod 4.5. Dôležité je, že navrhovateľ nemal splátkový kalendár ani oznámenie pre odporcu ako dlžníka k dispozícii pri podpise zmluvy z jeho strany, teda dňa 07.07.2010, lebo ich mal k dispozícii až dňa 09.07.2010 (okrem splátkového kalendára, ktorý nepredložil). Odporca tieto listiny nemal k dispozícii najneskôr ku dňu, kedy zmluvu podpísal, teda ku dňu 07.07.2010, teda nemal možnosť sa pred podpisom zmluvy s nimi oboznámiť.

Absentuje aj náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. g/ zák. o spotrebiteľských úveroch, č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, lebo zmluva v čase podpisu odporcom neobsahovala údaj o celkovej výške úveru. Už bolo uvedené vyššie, že tento údaj bol k dispozícii až dňa 09.07.2010, teda 2 dni po tom, čo zmluvu podpísal odporca a nie v čase podpisu zmluvy z jeho strany, pričom na tento údaj a náležitosť zmluvy mal právo najneskôr v deň podpisu zmluvy z jej strany. Mal právo v tento deň vedieť, či dostane úver vo výške ako žiadal, teda v sume 1.230,- Eur a revolving v sume 826,59 Eur ako mu neskôr, ale už po podpise zmluvy z jeho strany, oznámil navrhovateľ. Neobstojí argumentácia navrhovateľa, že mal právo znížiť úver. Ide o dojednanie jednostranné. Ide o dojednanie absolútne neplatné, lebo odporuje zákonnej úprave zák. o spotrebiteľských úveroch, ktorá jednoznačne vyžaduje ako jednu z podstatných náležitostí aj výšku úveru.

Absentuje aj náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. o spotrebiteľských úveroch, č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, lebo nie je uvedená výška splátok istiny, výška splátok úroku, výška splátok poplatkov. Nevyplýva to zo zmluvy ani zo zmluvných dojednaní. Tam nie je uvedená výška splátok úveru, výška splátok úrokov. Splátkový kalendár predložený nebol. Absentuje tak aj štvrtá náležitosť a preto je úver bez úrokov a bez poplatkov.

Z toho potom vyplýva nárok navrhovateľa na zaplatenie iba toho, čo reálne odporcovi poskytol, teda sumu 1.111,20 Eur to bez akéhokoľvek navýšenia o úroky a poplatky vrátane poplatku za možnosť odkladu splátok v sume 118,80 Eur, ktorú mu vlastne navrhovateľ ani nevyplatil, ako to vyplýva nielen z karty klienta, ale aj zo samotného vyjadrenia navrhovateľa.

V zmluve a to v bode 8., 8.1 je uvedené, že ide o odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru. Vzhľadom na druh tejto služby uvedené možno jednoznačne vyhodnotiť jedine ako poplatok spojený s úverom, ako poplatok za odklad splatnosti splátok a za nič iné a to aj napriek tomu, že je to v dohode označené inak. Navyiac ide o dojednanie absolútne neplatné, lebo je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Obč. zák.) a v podstate týmto spôsobom obchádza zákon (§ 39 Obč. zák.), lebo takouto dohodou sa dodávateľ snaží obísť poplatok za odklad splátok. Navyiac si ho účtuje ešte skôr než by vôbec spotrebiteľ - veriteľ mal možnosť uvažovať o tom, že by si požiadal o odklad splátok. To, že túto sumu navrhovateľ odporcovi nevyplatil je zrejmé z karty klienta a výpisu z účtu, z ktorých jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ vyplatil, zaslal na jeho účet len sumu 1.111,20 Eur a nie sumu 1.230,- Eur ako schválenú výšku úveru. Zo sumy úveru, teda zo sumy 1.230,- Eur navrhovateľ odpočítal a v konečnom dôsledku nevyplatil odporcovi sumu 118,80 Eur. Túto sumu tak odporca navrhovateľovi nedlhuje, lebo si ju navrhovateľ ponechal.

Okrem toho odporca, ako to vyplýva z vykonaného dokazovania, zaplatil navrhovateľovi ešte v splátkach sumu 680,32 Eur. Vyplýva z toho, že zo sumy 1.230,- Eur tak odporca dlhuje navrhovateľovi na úvere už iba sumu 430,88 Eur, lebo mu vlastne zaplatil zadržanú sumu poplatku 118,80 Eur a splátky v celkovej sume 680,32 Eur. Všetky tieto plnenia je nutné započítať jedine a výlučne na úhradu dlhu na istine úveru, lebo na nič viac navrhovateľ pre absenciu 4 náležitostí nemal. Odporcovi tak uložil povinnosť zaplatiť úroky z omeškania zo splátok, ktoré už uhradil, ide o splátky v počte 8-ich, pričom posledná z nich bola uhradená 28.07.2011. Okrem toho je povinný zaplatiť úroky z omeškania ostatných žiadaných splátok od splatnosti 24.07.2011 do splatnosti 24.10.2011 do zaplatenia týchto súm, ktoré sú už súčasťou dôvodnej sumy 430,88 Eur a tiež z poslednej sumy 90,72 Eur (kde navrhovateľ žiadal úroky z omeškania zo sumy 1.020,48 Eur, čo ale nebola, okrem 90,72 Eur, ktorá bola dôvodná) od 27.10.2011 do zaplatenia,

pretože ešte túto sumu dlhuje odporca v dôvodnej sume 430,88 Eur (4 x 85,04 Eur + 90,72 Eur). Z tejto dôvodnej sumy je odporca povinný zaplatiť aj úroky z omeškania odo dňa vzniku omeškania, tej ktorej dlžnej splátky do dňa úhrady tej ktorej splátky dlhu, lebo s jej plnením sa dostal do omeškania. V dôvodnej časti preto súd vyhovel návrhu navrhovateľa.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Ide o sumu nad priznanú sumu istiny úveru, teda nad sumu 430,88 Eur do žiadanej sumy 1.360,64 Eur spolu s úrokmi z omeškania a úrokov z omeškania. Keďže úver je bezúročný a bez poplatkov, nemá právo navrhovateľ ani na úroky z úveru ani na žiadne poplatky a odporca zasa nemá povinnosť tento uhradiť. Navrhovateľ nemá nárok ani na zmluvnú pokutu, lebo v časti dojednaní o zmluvnej pokute je zmluva absolútne neplatná.

V časti zmluvnej pokuty návrh navrhovateľa nie je dôvodný pre absenciu platnej písomnej zmluvy o zmluvnej pokute. Ide o dojednanie absolútne neplatné. Na dôvod absolútnej neplatnosti pritom musí súd prihliadnuť zo zákona a bez ohľadu na to, či sa jej niekto dovoľá alebo nie. Dôvodom ich absolútnej neplatnosti je rozpor s dobrými mravmi podľa ust. § 3 ods. 1 a ust. § 39 Obč. zák. Pri vyhotovení úverových zmluvných podmienok navrhovateľ ako dodávateľ totiž postupoval z rozpore so zásadou dobromyseľnosti a v rozpore s dobrými mravmi, pretože dojednania o zmluvnej pokute sú zapracované medzi menej podstatné a menej významné úverové podmienky (dokonca do všeobecných obchodných podmienok v danom prípade tzv. zmluvných dojednaní), čo môže vyvolať u spotrebiteľa dojem, že aj táto je tak nedôležitá. Navyiac je nutné uviesť, že dohodu účastníkov o zmluvnej pokute ťažko možno akceptovať ako súčasť úverových podmienok. Podľa zák. ust. Obč. zák. zmluvná pokuta musí mať pre svoju platnosť písomnú formu. Už len z toho vyplýva, že zákonodarca zmluvnú pokutu považuje za sankciu, ktorá má byť osobitne dojednaná a v zákonom predpísanej písomnej forme. Všeobecné podmienky sú len také, ktoré sú všeobecne známe, pričom sa predpokladá, že sú známe aj obom zmluvným stranám záväzkového vzťahu napr. z ich predchádzajúcej podnikateľskej činnosti alebo ide naozaj o všeobecné podmienky, čo ale zmluvná pokuta nie je. Preto jej obsiahnutie v zmluvných dojednaniach (všeobecných) nemožno akceptovať z hľadiska jej vážnosti a dôležitosti. Okrem toho obchodné podmienky sú tzv. typovými, kde ich obsah a rozsah a to, čo v nich bude alebo nebude a v akej forme a podobe, určuje výlučne len navrhovateľ ako dodávateľ, ktorý tieto podmienky robí a formuluje. V podstate odporca ako spotrebiteľ ich obsah zásadným spôsobom ani meniť nemôže. Ak chce spotrebiteľský úver získať, má možnosť len všetko podpísať a akceptovať. Nemá možnosť výberu a voľby podmienok. Poukázal aj na nález ÚS ČR sp. zn. I.ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013. Navrhovateľ tak nepreukázal, že by existovalo platné dojednanie o zmluvnej pokute. Nepreukázal, že má právo na zaplatenie zmluvnej pokuty. Nepreukázal, že odporca má povinnosť zaplatiť mu zmluvnú pokutu. Nedôvodný je aj návrh navrhovateľa v časti úrokov z omeškania 9,5% ročne od času, čo by odporca uhradil na úrokoch z omeškania v nižšej sume a zmluvnej pokute sumu do výšky úveru, teda do sumy 1.230,- Eur. Uvedené je nedôvodné, lebo takáto situácia nastať nemôže, pretože návrh navrhovateľa čo do zmluvnej pokuty je nedôvodný a tak nemôže nastať predpoklad, ktorý navrhovateľ žiada, že súčet nižších úrokov z omeškania spolu so zmluvnou pokutou dosiahne sumu 1.230,- Eur. Navrhovateľ navrhol vo veci rozhodnúť rozsudkom pre uznanie s odôvodnením, že odporca vo svojom písomnom vyjadrení uznal dlh navrhovateľa v celom rozsahu. Uvedené nebolo možné akceptovať. Odporca sa vo veci síce vyjadril, ale z obsahu jeho vyjadrenia vôbec nevyplýva, že by bez výhrad uznal svoj dlh, teda nárok navrhovateľa. Naopak, uviedol, že úroky z úveru sú vysoké. Poukázal na to, že by mala plniť za neho poisťovňa, lebo stratil zamestnanie. Okrem toho uviedol, že žaloba už raz bola zamietnutá, pričom poukázal na exekučné konanie vedené pod sp. zn. 11Er/1118/2012, z ktorého vyplýva, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku pre neprijateľnosť rozhodcovskej doložky, síce zo zmluvy, z ktorej je uplatnený nárok aj v tomto konaní, ale nejde o prekážku právoplatne rozhodnutej veci, vzhľadom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, na základe ktorej bol rozhodcovský rozsudok vydaný. V tomto smere ani v ostatnom jeho vyjadrení tak nemožno považovať za uznanie dlhu. Okrem toho, ak by prípadne aj došlo k uznaniu nároku navrhovateľa, tento prejav by musel byť vyhodnotený ako platný len za predpokladu, že by odporca takýto úkon vykonal s vedomím, že tento jeho prejav sa môže spojiť s právom navrhovateľa na vydanie rozsudku pre uznanie. Uvedené však z vyjadrenia odporcu nevyplýva a navyiac, ako už bolo uvedené, z jeho strany k uznaniu nároku navrhovateľa nedošlo. V nedôvodnom rozsahu tak bolo potrebné návrh navrhovateľa zamietnuť.

Konštatoval, že navrhovateľ mal úspech v časti zaplatenia 430,88 Eur s príslušenstvom, pričom v tejto časti mal neúspech odporca. Neúspech mal v časti zaplatenia zvyšnej sumy, vrátane úrokov z omeškania

z nej a v časti zmluvnej pokuty, pričom v tejto časti mal úspech odporca. Z porovnania úspechu a neúspechu tak vyplýva, že navrhovateľ mal neúspech v miere oveľa vyššej ako ho mal odporca. Jeho neúspech bol podstatne vyšší ako jeho úspech. Odporca si v konaní trovy neuplatnil. Z týchto dôvodov o náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p.

Vzhľadom na výšku dlhu, postavenie navrhovateľa, postavenie odporcu súd s poukazom na ust. § 160 ods. 1 O.s.p. povolil odporcovi na úhradu splátky primerané jeho terajším nepriaznivým pomerom.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ výslovne v časti zamietnutia návrhu a v časti nepriznania mu náhrady trov konania. Argumentoval tým, že závery súdu, podľa ktorých úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere by mal byť bezúročný a bez poplatkov, sú nesprávne, a v rozpore s obsahom zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania a v rozpore so zákonom. Predmetná zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a pre posúdenie tejto otázky je rozhodujúci obsah uzavretej zmluvy. Konajúci súd tak nepostupoval a z napadnutého rozsudku je sporné, či sa vôbec uvedenými pravidlami pri posudzovaní obsahu právneho úkonu zmluvy o revolvingovom úvere s prihliadnutím na znenie § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 266 Obchodného zákonníka riadil. Zdôraznil, že zákon 129/2010Z.z. nevyžaduje pri uvádzaní jednotlivých predpísaných náležitostí, aby boli v rovnakom poradí ako v spomenutom zákonom ustanovení, alebo aby pri ich uvedení v zmluve bolo použité aj zákonom určené označenie. Teda nevyžaduje, aby jednotlivé informácie boli označené tým istým podpisom ako ich uvádza zákon. Vyžaduje len uvedenie údajov zodpovedajúcich požiadavkám v zákone. K tomu, že súd konštatoval, že nie je zrejmé, či ide o úver alebo revolvingový úver uviedol, že predmetom zmluvy ako to vyplýva aj z jej obsahu je poskytnutie úveru s možnosťou jeho navýšenia prostredníctvom revolvingu. To vyjadruje aj označenie zmluvy ako zmluvy o revolvingovom úvere. Je nesporným faktom, že odporca svojou žiadosťou požiadal o poskytnutie úveru v určitej výške a za stanovených podmienok, súčasne uviedol aj prípadnú výšku revolvingu. Prípadnú preto, lebo poskytnutie revolvingu je závislé na splnení určených podmienok. Z bodu 5 a bodu 6 vyplýva aká je výška úveru a aká je výška revolvingu. Zmluva teda jednoznačne definuje čo je jej predmetom a o aký úver ide.

K použitiu § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona uviedol, že požiadavka na uvedenie konečnej splatnosti úveru je splnená tým, že zmluva obsahuje stanovenie dátumu splatnosti poslednej splátky, teda určuje deň, kedy má byť úver splatený poslednou splátkou. K § 9 ods. 2 písm. g) zákona, tzn. že zmluva neobsahuje výšku úveru a jeho meny zdôraznil, že z obsahu zmluvy vyplývajú aj tieto údaje, sú v zmluve uvedené a zmluva presne určuje aká je výška úveru pri jeho poskytnutí a v akej výške sa poskytuje. V čl. 4 ods. 4.4 zmluvných podmienok je jasne definované, aká je celková výška úveru aj po poskytnutí revolvingu. Keďže revolving je možné čerpať opakovane, nedá sa vopred určiť, keďže nárok na revolving nemusí vôbec vzniknúť, potom pre prípad čerpania revolvingu nie je možné uviesť celkovú výšku revolvingového úveru ani exaktne vyčíslieť. Tú je možné určiť len na začiatku, pri poskytnutí úveru a v tomto prípade to bola suma úveru. Takisto nie je správny záver súdu o tom, že zmluva neobsahuje určenie počtu splátok, dátumu ich splatnosti ako aj ich výšku. Z prílohy zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že uvedené údaje sú presne a v prehľadnej forme obsiahnuté v splátkovom kalendári v zmluve o revolvingovom úvere. Navrhovateľ preto tvrdí, že závery súdu o chýbajúcich náležitostiach v zmluve vychádzajú z nesprávnych skutkových zistení a úver poskytnutý odporcovi súd nesprávne posúdil ako úver bez úročný a bez poplatkov. Závery súdu sú nesprávne a v rozpore so zákonom aj v otázke sumy 118,80 Eur a jej úhrady, pokiaľ súd ohľadne tejto sumy súd tvrdí, že má ísť o poplatok patriaci medzi také úroky a poplatky, ktoré by vzhľadom na súdom tvrdenú absenciu náležitostí podľa zákona odporca nemal platiť. V danom prípade však nejde ani o platbu podľa zmluvy o úvere. Ide o platbu v zmysle samostatne uzavretej dohody o poskytnutí služby, ktorej uzavretie, resp. neuzavretie nemá žiadny vplyv na uzavretie samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Dohoda o poskytnutí služby je síce doplnkovou službou, ale jej vznik nie je podmienkou na získanie úveru, či jeho získanie za dohodnutých podmienok. Teda odplatu 118,80 Eur nebol odporca povinný platiť, nielen ako podmienku, či predpoklad uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, ale ani ako následok jej uzavretia a táto odplata ani nepatrí medzi poplatky, úroky a lebo náklady, ktoré sú súčasťou celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Odplata podľa popísanej dohody o poskytnutí služby však nie je súčasťou celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom, nakoľko v čase uzavretia danej dohody nie je podmienkou, povinnosťou či iným predpokladom pre to, aby žiadateľ úver vôbec mohol dostať. Danú dohodu žiadateľ ani nemusel uzatvoriť. Zaplatenie odplaty podľa dohody o poskytnutí služby je nezávislým od toho, či je úver bezúročný alebo bez poplatkov. Ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. sa na danú odplatu nevzťahuje. Čo sa týka započítania ohľadne sumy 118,80 Eur, keď

súd tvrdí, že túto si navrhovateľ bezdôvodne ponechal, nie je pravdivé. Započítaním síce došlo k zániku nároku navrhovateľa na zaplatenie uvedenej odplaty, ale nárok na vrátenie úveru a zaplatenie úrokov za jeho poskytnutie zostal zachovaný.

Čo sa týka zamietnutia nároku na zmluvnú pokutu súd v tejto časti zmluvu považoval za absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi a nedodržanie písomnej formy. Požiadavka na písomnú formu právneho úkonu je v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka zachovaná, ak je listina obsahujúca právny úkon podpísaná konajúcou osobou. Pojem listine je v právnom zmysle chápaný ako nosič určitého obsahu v tomto prípade právneho úkonu. Listina o právnom úkone môže pozostávať aj z niekoľkých strán. V tomto smere poukázal na stanovisko Najvyššieho súdu SR sp zn. Čpj 33/01. V danom prípade je nesporné, že zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere tvoria technickú jednotu so zmluvou o revolvingovom úvere. Tieto podmienky sa nachádzajú na zadnej strane žiadosti/zmluvy, preto podpis zmluvy o revolvingovom úvere je aj podpisom zmluvných dojednaní rovnako ako statného obsahu umiestneného na jednotlivých listoch tvoriacich listinu o zmluve o revolvingovom úvere. Zmluva o revolvingovom úvere je podpísaná a teda písomná forma aj pre dojednanie zmluvnej pokuty bola zachovaná. V zmluvných podmienkach sú upravené rovnocenné zmluvné dojednania počnúc schválením a vyplatením úveru, jeho splácaním, úpravou podmienok revolvingu, výpoveďou revolvingu, úprava prípadu porušenia zmluvy, predčasného splatenia úveru a pod.. Spotrebiteľ sa za normálnych okolností má v rozumnej viere oboznámiť s obsahom listiny, ktorú ide podpisovať. V tomto konaní nebol ani tvrdý ani preukázaný opak, teda že by odporca o obsahu zmluvných podmienok nevedel, či by ich považoval za menej dôležité. Zároveň namietal aj tvrdenie súdu o tom, že zmluvné podmienky nemôžu upravovať zmluvné sankcie v rozpore s ust. § 53 ods. 1, 4 písm. k) Občianskeho zákonníka. Zákonná úprava vo svojich dôsledkoch predpokladá, že aj dojednanie o zmluvnej pokute bude súčasťou zmluvných dojednaní a preto závery súdu vyvodzujúce neplatnosť zmluvných sankcií len preto, že ustanovenia o nich sú súčasťou zmluvných dojednaní nie sú opodstatnené. Ohľadne zmluvných sankcií súd súčasne tvrdí, že sú neplatné pre rozpor s dobrými mravmi. Takéto odôvodnenie je máťuce, lebo ak na jednej strane je neplatnosť daná pre ich úpravu v zmluvných podmienkach a dojednaniach a tvrdenú absenciu písomnej formy, potom závery o rozpore s dobrými mravmi sa javia minimálne ako nadbytočné. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vyhovie žalobe v celom rozsahu a súčasne odporcovi uloží aj povinnosť zaplatiť náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľa v konaní pred súdom prvého stupňa a náhradu trov konania vo výške súdneho poplatku. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 71,39 Eur vrátane DPH a náhradu iných trov odvolacieho konania za súdny poplatok za podané odvolanie.

Odporca odvolanie nepodal. K doručenému odvolaniu doručil písomné vyjadrenie a navrhol, aby súd nárok navrhovateľa, ktorý si uplatňuje zo zmluvy o revolvingovom úvere zamietol. Poukázal na to, že už v konaní 11Er/1118/2012 bol pred súdom v Dunajskej

Strede úspešný, nakoľko návrh súdneho exekútora bol zamietnutý. Čo sa týka revolvingového úveru, tento vlastne nechcel a predsa si ho musel zobrať a splácať, nakoľko aj podal žiadosť o stornovanie revolvingu a jeho zrušenie 07.07.2010 navrhovateľ mu nevyhovel. Naďalej musel všetko splácať, tzn. nechcenú pôžičku s vysokými úrokmi takmer vo výške 100%. Je presvedčený, že po uvážení týchto dôvodov súd vyhodnotí správanie navrhovateľa voči jeho klientom.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d), a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 219 O.s.p.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa bolo posúdiť, či prvostupňový súd rozhodol vo veci správne, ak žalobu zamietol z toho dôvodu, že predmetný úver pre chýbajúce náležitosti úverovej zmluvy považoval za bezúročný a bez poplatkov, v časti zmluvnej pokuty za neplatné dojednania a to s poukazom na odvolacie argumenty uplatnené odvolateľom.

Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.). Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa nezodpovedá postupu vyplývajúcemu z ust. § 132 O.s.p., pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ust. § 122 až § 135 O.s.p. Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo právnou normu, síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i v prevažnej miere správne právne posúdil.

Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom. Pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľom uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v prevažnom rozsahu zdieľa i právne závery prvostupňového súdu vo veci, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

Keďže prvostupňový súd napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie a odvolací súd s týmto odôvodnením súd v prevažnej miere stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

Navrhovateľ a odporca dňa 07.07.2010 uzavreli zmluvu a následne 09.07.2010 navrhovateľ oznámil ako veriteľ odporcovi schválenie úveru - zmluvy o revolvingovom úvere. Uvádza sa v ňom, že výška schváleného úveru je 1.230,- Eur. Výška mesačnej splátky 85,04 Eur. Celková výška úveru 1.230,- Eur. Schválená výška revolvingu 988,59 Eur. Úverový limit 1.230,- Eur.

Z karty karta klienta vyplýva, že odporca uhradil celkom 8 x 85,04 Eur, teda sumu 680,32 Eur. Vyplýva z nej, že poskytnutá čiastka je 1.230,- Eur, ale skutočne vyplatená iba 1.111,20 Eur. Počet jednoduchých revolvingov 0, dvojítych 0, dodatočných 0. Dátum vyplatenia 12.07.2010, vyplatená čiastka 1.111,20 Eur, vyplatené vrátane revolvingov 1.111,20 Eur. Splatené 680,32 Eur. Sú tam uvedené aj jednotlivé čiastkové úhrady. Podľa výpisu z účtu navrhovateľa odporcovi bola poukázaná suma 1.111,20 Eur.

Navrhovateľ listom zo dňa 05.10.2011 oznámil odporcovi zosplatnenie úveru.

Podľa vyjadrenia navrhovateľa, na účet odporcu bola vyplatená suma 1.111,20 Eur, predstavujúca rozdiel medzi poskytnutou čiastkou úveru 1.230,- Eur a zmluvnou odmenou podľa dohody čl. 8 v sume 118,80 Eur. Uvádza sa tam, že malo byť uhradených celkom 24 splátok po 85,04 Eur, pričom celkom bolo uhradených 680,32 Eur. Podľa návrhu zmluva obsahuje všetky náležitosti podľa zák. o spotrebiteľských úveroch. Podmienky upravujúce čerpanie úveru sú v článku 2, odsek 2.3 zmluvných dojednaní. Konečný termín splatnosti je v článku 4 odsek 4.5 zmluvných dojednaní. Splatnosť je v bode 6 zmluvy aj v oznámení. Splatnosť úrokov v článku 5 bod 5.1 zmluvných dojednaní. Deň splatnosti je uvedený v bode 6 zmluvy ako zhodný dátum s dátumom poslednej splátky a čl. 4 bod. 4.5 zmluvných dojednaní. Dojednania o zmluvnej pokute považuje za primerané. Navrhol rozhodnúť na základe uznania nároku s tým, že odporca vo svojom vyjadrení uznal nárok navrhovateľa.

Podľa ust. § 1 zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa (ods. 1). Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi (ods. 2).

Správna je aj aplikácia ust. § 9 ods. 2 zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere súdom prvého stupňa, v zmysle ktorého okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy namiesto sankcie neplatnosti sankcionoval veriteľa tým, že ak zmluva neobsahuje presne vymedzené náležitosti konkretizované v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, tak sa podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) cit. zák. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a tiež, keď zmluva nemá písomnú formu.

Odvolačný súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že úver je podľa ust. § 11 ods. 2 písm. a) zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bezúročný a bez poplatkov, lebo v zmluve absentujú náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. a), f), g) zák. o

spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy z dôvodov, ako to podrobne uviedol súd prvého stupňa a odvolacie argumenty navrhovateľa v tomto smere neobstoja.

Jednou z povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch). Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj nároky, na ktoré nemá právo.

Súd prvého stupňa preto správne pristúpil k prieskumu, či zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, a dospel k správne záveru, že predmetná zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Aj odvolací súd po preskúmaní predmetnej zmluvy zistil, že neobsahuje rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky. Nerozčlenenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky nemôže byť považované za splnenie povinnosti, ktorá vyplývala z vyššie cit. ust. zákona o spotrebiteľských úveroch.

Odvolací súd preto zhodne so súdom prvého stupňa konštatuje, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi dňa 09.07.2010 neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a preto už aj len z tohto nedostatku sa poskytnutý úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) tohto zákona sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd prvého stupňa potom správne ustálil, že odporcovi vznikla povinnosť vrátiť navrhovateľovi iba výšku poskytnutého úveru, teda sumu 1.111,20 Eur a to bez akéhokoľvek navýšenia o úroky a poplatky a stotožňuje aj s posúdením poplatku vo výške 118,80 Eur, tak ako tento poplatok vyhodnotil súd prvého stupňa. Správne postupoval súd prvého stupňa, keď zohľadnil, že odporca zaplatil navrhovateľovi v splátkach sumu 680,32 Eur. Vyplýva z toho, že odporca dlhuje navrhovateľovi na úvere už iba sumu 430,88 Eur a to po zohľadnení sumy poplatku 118,80 Eur a odporcovi okrem takto vyčísleného dlhu uložil i povinnosť zaplatiť úroky z omeškania i z 8 splátok, ktoré už uhradil, pričom posledná z nich bola uhradená 28.07.2011 a tiež úroky z omeškania ostatných žiadaných splátok od splatnosti 24.07.2011 do splatnosti 24.10.2011 do zaplatenia.

Súd prvého stupňa správne skonštatoval, že návrh navrhovateľa nebol dôvodný nad priznanú sumu istiny úveru, teda nad sumu 430,88 Eur do žiadanej sumy 1.360,64 Eur spolu s úrokmi z omeškania a úrokmi z omeškania z dôvodnej sumy žiadanej od obdobia, čo by úroky z omeškania a zmluvná pokuta dosiahli výšku úveru a čo do zmluvnej pokuty. Keďže úver je bezúročný a bez poplatkov, nemá právo navrhovateľ ani na úroky z úveru ani na žiadne poplatky a odporca zasa nemá povinnosť tento uhradiť.

Čo sa týka nároku na zmluvnú pokutu vo výške 652,37 Eur ani tento nebol dôvodný, a to pre správne právne posúdenie súdu prvého stupňa, ktorý skonštatoval, že dojednania o zmluvnej pokute sú absolútne neplatné.

Odvolací súd považuje predmetnú zmluvnú pokutu za dojednanú neplatne a neúčinne na základe správnej argumentácie prvostupňového súdu, ktorý skonštatoval, že dohodu účastníkov o zmluvnej pokute ťažko možno akceptovať ako súčasť všeobecných úverových podmienok. V zmysle § 544 Občianskeho zákonníka zmluvná pokuta musí mať pre svoju platnosť písomnú formu. Už len z tohto vyplýva, že zákonodarca zmluvnú pokutu považuje za sankciu, ktorá má byť osobitne dojednaná a to v zákonom predpísanej písomnej forme. Preto jej obsiahnutie v úverových zmluvných podmienkach nemožno akceptovať z hľadiska jej vážnosti a dôležitosti. Dojednanie o zmluvnej pokute, ako to vyplýva z obsahu obchodných podmienok, je zapracované medzi menej podstatné a menej významné obchodné podmienky, čo môže vyvolať u spotrebiteľa dojem, že aj táto je tak nedôležitá, takýto dojem vyvoláva aj veľkosť, resp. drobnosť písma, ktorým sú tieto podmienky písané. Okrem toho obchodné podmienky sú tzv. typovými, kde ich obsah a rozsah a to, čo v nich bude alebo nebude a v akej forme a podobe,

určuje výlučne len navrhovateľ ako dodávateľ, ktorý tieto podmienky formuluje. V podstate odporca ako spotrebiteľ ich obsah zásadným spôsobom ani meniť nemôže. Ak chce spotrebiteľský úver získať, má možnosť len všetko podpísať a akceptovať. Nemá možnosť výberu a voľby podmienok. Je nutné tiež uviesť, že ide o vzťah spotrebiteľský podľa zák. o spotrebiteľských úveroch, podľa zák. ust. Obč. zák. Navyiac obchodné podmienky súčasťou, ktorých majú byť aj dojednania o zmluvných pokutách, nie sú podpísané navrhovateľom ani odporcom, pričom zák. ust. § 544 Obč. zák. vyžaduje na platnosť zmluvy o zmluvnej pokute písomnú formu. Jej nedodržanie je s poukazom na ust. § 40 ods. 1 Obč. zák. dôvodom jej absolútnej neplatnosti. Na dôvod absolútnej neplatnosti pritom musí súd prihliadnúť z úradnej povinnosti aj keď sa toho nikto nedovolá. Vzhľadom na to, že neexistuje platné dojednanie o zmluvnej pokute, nemá navrhovateľ právo požadovať od odporcu zaplatenie zmluvnej pokuty.

V tejto súvislosti aj odvolací súd podporne poukazuje na argumentáciu obsiahnutú v náleze Ústavného súdu ČR sp. zn. I.ÚS 3512/11, ktorý poukázal na to, že samotným východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to aj so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Zákonodarcia sa preto pokúsil vyrovnať túto faktickú nerovnosť cestou práva, a to formou obmedzení autonómie vôle [por. nález Ústavného súdu zo dňa 15.06.2009, sp. zn. I.ÚS 342/09 (N 144/53 SbNU 765)]. V spotrebiteľskom práve je dodávateľ vo fakticky výhodnejšom postavení, pretože má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje. A preto okrem obmedzení vyplývajúcich z princípu rovnosti prostriedkov možno od dodávateľa tiež očakávať (prípadne i vyžadovať), že sa vo vzťahu k spotrebiteľovi bude správať vo všeobecnej rovine poctivo. Pokiaľ nepostupuje týmto spôsobom, spreneverí sa dôvere druhého účastníka zmluvného vzťahu v poctivosť jeho správania, a takémuto nepoctivému správaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje okrem iného tým, že text spotrebiteľskej zmluvy, obzvlášť ak ide o zmluvu formulárovú, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Napríklad zmluvné dojednania musia mať dostatočnú veľkosť písma, nesmú byť vo výrazne menšej veľkosti než okolitý text, nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Uvedená zásada poctivosti dopadá i na aplikáciu všeobecných obchodných podmienok. Je potrebné zdôrazniť, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak nemôžu slúžiť na to, aby do nich v často neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme ukryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú (napríklad rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak i napriek tomu dodávateľ postupuje, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takému konaniu nemožno priznať právnu ochranu. V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednania zakladajúce zmluvnú pokutu (podobne ako rozhodcovská doložka) zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len samotnej spotrebiteľskej zmluvy (listiny, ktorú spotrebiteľ podpisuje).

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti a v závislom výroku o trovách konania, ktorý výslovne odvolacími dôvodmi nebol napadnutý ako vecne správny potvrdil podľa § 219 O.s.p.

V odvolacom konaní mal úspech odporca, preto mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov konania voči neúspešnému navrhovateľovi, odporca si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu ani žiadne trovy nevyplývajú, preto bolo dôvodné odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznať.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.